

Česká školní inspekce
Středočeský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Úvaly, okres Praha-východ

nám. Arnošta z Pardubic 8, 250 82 Úvaly

Identifikátor školy: 600 052 362

Termín konání inspekce: 1. – 4. březen 2004

Čj.:	c4-1053/04-2161
Signatura:	oc5cx120

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole v předmětech český jazyk, německý jazyk, matematika, fyzika, přírodověda a přírodopis včetně výchovného poradenství vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004,
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole v předmětech český jazyk, německý jazyk, matematika, fyzika, přírodověda a přírodopis vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004,
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v základní škole v předmětech český jazyk, německý jazyk, matematika, fyzika, přírodověda a přírodopis vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004,
- ❖ úrovně vyučování německého jazyka v rámci tematicky zaměřené inspekce Výuka německého jazyka v základních a středních školách.

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní školu Úvaly, okres Praha-východ, navštěvovalo v době inspekce celkem 515 žáků, umístěných ve 22 třídách, což znamená průměrně 23 žáci ve třídě. Od roku 1992 je škola samostatným právním subjektem, 1. ledna 1994 se stala příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je Město Úvaly. Vzdělávání a výchovu zajišťovalo v době inspekce 35 pedagogických pracovníků včetně čtyř vychovatelek školní družiny, z nichž tři současně vyučují předměty s převahou výchovného zaměření. Výuka a výchova probíhá ve čtyřech objektech, jež jsou v těsné blízkosti. Součástí školy jsou školní družina a školní jídelna. Vyučuje se podle vzdělávacího programu Základní škola.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Pedagogický sbor prodělal v průběhu prvního pololetí školního roku 2003/2004 změny; za tři kvalifikované učitelky, jež odešly (dvě mateřská dovolená, jedna mimo školství), nastoupili noví pracovníci. Výuku inspekci sledovaných předmětů ve třídách prvního stupně (českého a německého jazyka, matematiky a přírodovědy) zajišťuje celkem dvanáct učitelek, z nichž pět nesplňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti vzhledem ke svému středoškolskému vzdělání; další učitelka absolvovala vysokou školu, nikoli však pedagogického zaměření. Českému jazyku na druhém stupni vyučují čtyři učitelé a učitelky – dvě jsou plně kvalifikované, jeden učitel není odborně způsobilý, neboť vystudoval speciální pedagogiku, zbývající učitelka je nekvalifikovaná. Výuku německého jazyka ve čtvrtém a pátém ročníku zajišťuje učitelka s aprobací pro první stupeň základní školy; ze tří vyučujících druhého stupně chybí dvěma učitelkám odborná způsobilost, jednomu učiteli i pedagogická. Na druhém stupni vyučují matematiku celkem čtyři učitelky, které splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti - dvě vystudovaly pedagogickou fakultu v oboru matematika, dvě si doplnily své vysokoškolské vzdělání neučitelského směru doplňkovým pedagogickým studiem. Dvanáct z dvaceti hodin fyziky a matematicko-fyzikálních praktik (tj. 60 %) je tak vyučováno učitelkou s vysokoškolským vzděláním bez

pedagogické způsobilosti, zbytek učitelkou, která splňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti dané příslušnou vyhláškou. Sledovanou skupinu předmětů přírodopis, přírodověda a seminář z přírodopisu vyučuje celkem sedm učitelů. Všichni tři vyučující přírodopisu jsou k výuce předmětu odborně a pedagogicky způsobilí (jeden z nich vyučuje též volitelný předmět seminář z přírodopisu). Ze čtyř učitelek přírodovědy jedna splňuje požadavky příslušné vyhlášky na odbornou a pedagogickou způsobilost, jedna je pouze odborně způsobilá a dvě dosaženým vzděláním kvalifikačním kritériím nevyhovují. Ředitel školy i jeho zástupkyně získali vysokoškolské vzdělání pedagogického směru pro základní školu. Výchovná poradkyně vystudovala specializační studium výchovného poradenství, tuto funkci vykonává od roku 2000. Z hlediska věkové skladby je složení vyučujících velmi perspektivní - čtyři učitelé začínají svou pedagogickou dráhu, 17 má praxi kratší deseti let. Úvazky v maximální možné míře respektují aprobaci pedagogických pracovníků.

Organizační struktura školy a zajištění provozu jsou zpracovány v písemné podobě v Organizačním řádu Základní školy Úvaly, platném od 1. září 2003. Jmenovaný dokument podrobně a konkrétně vypovídá v šesti částech o organizačním členění školy, jejím řízení (finančním a personálním včetně strategie řízení), kompetencích jednotlivých pracovníků, komunikačním a informačním systému. Ředitel školy zodpovídá především za oblast ekonomickou, pedagogické řízení učitelů druhého stupně a zastupování školy na veřejnosti; jeho zástupkyně řídí a kontroluje pedagogickou činnost učitelek prvního stupně, zajišťuje některé organizační a ekonomické záležitosti (sestavení rozvrhu hodin, suplování, zařazování pracovníků do platových tříd). Širší vedení školy (schází se jednou za dva měsíce, event. dle potřeby) sestává z výchovné poradkyně, vedoucí metodického sdružení učitelek prvního stupně a jedné učitelky, jež zastupuje vedoucí předmětových komisí. Další pravomoci jsou delegovány na vedoucí metodických orgánů – ve škole pracuje metodické sdružení učitelek prvního stupně a 17 předmětových komisí včetně komise zabývající se nápravou specifických poruch učení dětí; k 1. únoru 2004 bylo vykazováno 85 integrovaných žáků, což je více než 16 % všech žáků školy. Metodické orgány pracují podle ročních plánů, v nichž není opomenuta ani metodická činnost - např. vzájemné hospitace, konkrétní pomoc uvádějících učitelek začínajícím apod. Zápisy z jednání předmětové komise českého jazyka dokazují, že není opomíjena ani práce s dětmi se specifickými poruchami učení a jejich klasifikace (viz program porady ze dne 22. ledna 2004 či kontrola individuálních vzdělávacích plánů prováděná dne 13. listopadu 2003). Metodické orgány se scházejí nejméně čtyřikrát v roce; vedení školy se jejich schůzím zúčastňuje. Systém řízení včetně organizační struktury je účelný a funkční. Informace jednotlivým pracovníkům jsou operativně předávány ústně, na nástěnce ve sborovně (zejména formou týdenních plánů, jež vycházejí z plánu ročního), na schůzích pedagogické rady (konají se pětkrát v roce), pedagogicko-organizačních poradách (v letošním školním roce jich je plánováno 18) či na akcích metodických orgánů. Informační systém funguje velmi dobře.

Vedení školy preferuje demokratický princip řízení. Učitelé mohou kdykoliv v průběhu dne přijít se svými náměty nebo požadavky za vedením školy. Každý mladý či nekvalifikovaný učitel má určeného uvádějícího pedagoga. Vzájemné hospitace mezi učiteli mají v plánu práce některé předmětové komise. Na hospitační činnosti se podílejí především ředitel školy a jeho zástupkyně. V roce 2002/2003 vykonali oba celkem 37 hospitací, za první pololetí letošního roku 25 hospitací. Prioritou hospitační činnosti v letošním školním roce jsou tyto oblasti: kvalita výuky v prvním ročníku, pomoc začínajícím učitelům (tato hospitační činnost je přímo uvedena v ročním plánu ředitele školy), reakce na vyskytnuvší se problémy (např. stížnost rodičů na kvalitu výuky matematiky). V průběhu inspekční činnosti došlo při hodnocení hospitované hodiny k souladu mezi vedoucími pracovníky školy a školními inspektory. Hospitace jsou vedeny na jednotných hospitačních záznamech, učitelé jsou se závěry kontrol prokazatelně seznamováni a mají možnost se k závěrům písemně vyjádřit. Zástupkyně

ředitel školy se v roce 2003 zúčastnila semináře zaměřeného k této problematice. Další vzdělávání pedagogických pracovníků patří mezi priority, je jedním z kritérií, dle nichž je každý pracovník hodnocen. V roce 2002 byla na vzdělávání věnována částka 28.450,-Kč, v roce 2003 již 35.357,-Kč. Mezi priority roku 2003 patřilo vzdělávání v oblasti specifických poruch učení (zúčastnil se jej celkem 21 pedagog), na problematiku rámcově vzdělávacího programu a školního kurikula (za účasti všech pedagogických pracovníků) byla věnována částka 7.000,-Kč atd. Vzdělávání organizuje především Pedagogické centrum Praha. Plánování v oblasti lidských zdrojů je systematické, mladý pedagogický sbor, jehož průměrná délka praxe nedosahuje deseti let, je toho dokladem. Noví pracovníci jsou získáváni např. formou inzerátů, Městský úřad v Úvalech dal k dispozici čtyři byty pro učitele.

Hodnocení pracovníků je především součástí tzv. pohospitačního pohovoru, sebehodnocení vlastní práce škola nepoužívá.

Personální podmínky vzdělávání a výchovy v základní škole vzhledem ke sledovaným předmětům jsou hodnoceny jako velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Výuka a výchova probíhá ve čtyřech budovách – stará školní budova byla před 30 lety rozšířena o přístavbu, několik tříd prvního stupně je umístěno v sousední budově, školní družina sídlí v dalších dvou objektech. Škola má k dispozici pět odborných pracoven (dvě pracovny přírodovědných předmětů jsou zmíněny v další části zprávy, ve školní dílně a již starší cvičné kuchyni se vyučují zejména pracovní činnosti a volitelné předměty, nová je pracovna informatiky s možností připojení k internetové síti, čehož využívají žáci k přípravě referátů apod.), charakter odborné pracovny má i školní knihovna s větším počtem titulů encyklopedické literatury; knihovna slouží k především k výuce literární a hudební výchovy, resp. cizích jazyků. K výuce výtvarné výchovy se využívá i odborná pracovna tohoto předmětu, nacházející se v sousední budově zvláštní školy. Tělesné výchově se vyučuje jednak v malé školní tělocvičně, jednak v nedaleké sokolovně či ve sportovním areálu místního Sokola, v němž je k dispozici hřiště s umělým povrchem.

Výuka v prvním až pátém ročníku probíhala v příjemném prostředí kmenových učeben, esteticky vyhlížejících a vybavených audiovizuální technikou; ta však byla minimálně využita. Odborné pracovny českého jazyka a cizích jazyků ve škole chybějí, chybí rovněž volný přístup k tzv. informačním zdrojům (slovníky, pravidla apod.). Nejlepší podmínky k výuce jazyků tak nabízí knihovna, jež slouží jako vzdělávací centrum; v ní je k dispozici poslechové zařízení Sony (velký televizor s videorekordérem), magnetofon a volně přístupná literatura. Celkem 10 hodin z 13 sledovaných však proběhlo buď v kmenových učebnách či učebnách vhodných k výuce jiných předmětů; pouze dvě hodiny českého jazyka byly vyučovány v knihovně, jedna hodina německého jazyka v pracovně informatiky. Pro výuku matematiky a fyziky má škola průměrné podmínky. Matematika se vyučuje v běžných kmenových třídách, několik učitelek matematiky si jejich prostředí upravilo tak, aby bylo didakticky podnětné. Některé třídy však zůstaly bez jakékoliv úpravy, jejich vybavení a výzdoba didakticky nebyly podnětné, na nepořádek (odpadky v lavicích i na podlaze, rozházené tašky apod.) některé učitelky při zahájení vyučování nereagovaly. Výuka fyziky se realizuje buď v odborné pracovně (fyzika a chemie), nebo v kmenových třídách. Mimo pracovnu se učí i 30 % hodin matematicko-fyzikálních praktik. Kabinet fyziky je vybaven průměrně, potřebné demonstrační pomůcky jsou celkem dostupné, základní žákovské soupravy však už nejsou úplné a je nutná jejich obnova. Pro výuku obou předmětů je možné

využívat počítače i jinou dostupnou didaktickou techniku (při sledované výuce nic z toho použito nebylo). Výuka přírodovědy probíhá v kmenových učebnách, vybavených starším i novějším žákovským nábytkem, v několika třídách velikostně nerozlišeném. Vesměs upravené učebny s expozicí přírodovědných pomůcek (včetně volně přístupné encyklopedické literatury) a s umístěnou didaktickou technikou skýtají podnětné a estetické prostředí k výuce. Odborná pracovna přírodopisu s velkým počtem nástěnných souborů a obrazů, instalovanou audiovizuální technikou a moderním žákovským nábytkem stimuluje zájem o předmět. Kontrastně působí staré skříně sloužící jako úložiště pomůcek. Kabinet s rozříděným přírodopisným inventářem navazuje na učebnu.

Až na výjimku (ekologický přírodopis v šestém ročníku) škola používá ucelené řady učebnic. Vyučující mají k dispozici i jiné učebnice publikace, videotéku s naučnými pořady i výukový software.

Postupné vybavování školy v oblasti materiálně-technické je koncepční, např. množství počítačové a audiovizuální techniky vyhovuje – k dispozici jsou např. 24 počítače (z toho v pracovně informatiky 18), devět tiskáren, 22 přenosných radiomagnetofonů, 11 televizorů, osm videopřehrávačů, poslechové zařízení Sony atd. Její využívání učiteli však vykazuje rezervy, naopak běžné didaktické pomůcky jsou používány v dostatečné míře.

Materiální podmínky vzdělávání a výchovy v základní škole vzhledem ke sledovaným předmětům jsou hodnoceny jako dobré.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávací programy

Škola vyučuje dle vzdělávacího programu Základní škola (MŠMT, čj. 16 847/96-2) včetně Úprav a doplňků, schválených MŠMT dne 25. 8. 1998, čj. 25 018/98-22. V učebním plánu došlo v souladu se zvoleným vzdělávacím programem k mírným úpravám, jež výuku zefektivňují - jedna hodina českého jazyka se v prvním, třetím, pátém a osmém ročníku dělí na dvě skupiny, v matematice ve třetím, pátém a osmém ročníku. Nepovinné předměty se nevyučují, v sedmém až devátém ročníku je učební plán rozšířen o volitelné předměty; největší počet se vyučuje v sedmém ročníku – celkem 10, nejmenší v devátém - sedm. Disponibilní hodiny v obou nejvyšších ročnících jsou vyučovány formou integrace dvou příbuzných předmětů – v osmém ročníku matematiky a fyziky, v devátém dějepisu a zeměpisu. Přidělená hodinová dotace odpovídá ve všech ročnících zvolenému vzdělávacímu programu. Ve škole nepracují zájmové útvary – tuto činnost zajišťuje Dům dětí a mládeže Úvaly, jež v letošním školním roce organizuje 40 kroužků. Nápravu specifických poruch učení organizují čtyři učitelky, jež mají k dispozici vlastní, vybavenou pomůckami i odbornou literaturou. Individuální vzdělávací plány na každé dítě jsou vypracovány ve spolupráci s výchovnou poradkyní a konzultovány s Pedagogicko-psychologickou poradnou Říčany. Náprava specifických poruch učení je zmíněna též na další dvou stránkách zprávy.

Učební plán je v souladu s učebním plánem vzdělávacího programu Základní škola.

Zápisy z třídních knih zachycují průběh vzdělávání. Jejich kontrola však dokázala, že učební osnovy nebyly v několika případech zcela respektovány. V rozporu s osnovami matematiky bylo ve školním roce 2002/2003 ve druhém ročníku probíráno učivo násobení a dělení v oboru násobílek šesti, sedmi a osmi; ve čtvrtém ročníku učivo pravoúhlý trojúhelník, trojúhelníková nerovnost a průměr; v předmětu český jazyk bylo ve stejném školním roce probíráno ve třetím ročníku učivo zájmena, příslovce, zvrtná slovesa, infinitiv a určování osob u sloves.

Kontrolovaná dokumentace zachycuje průběh vzdělávání. Výuka v předmětech matematika (ve třídách druhého a čtvrtého ročníku) a český jazyk (třetí ročník) ve školním roce 2002/2003 neprobíhala v souladu s učebními osnovami vzdělávacího programu Základní škola. Kontrola naplňování učebních osnov nebyla zcela účinná.

Organizaci výchovně-vzdělávacího procesu školy vůči žákům základní školy upravují zejména rozvrh hodin a školní řád. Rozvrh hodin byl sestaven v souladu s legislativními požadavky na počet hodin v jednom dni podle jednotlivých ročníků. Vyučování začíná v 7.45 hodin z důvodu dopravní obslužnosti. Rozvrh ve většině případů respektuje psychohygienické a obecné pedagogické zásady. Dílčí nedostatky byly zjištěny pouze v několika třídách – některé předměty s dvouhodinovou dotací jsou zařazeny ve dvou po sobě následujících dnech (např. vlastivěda ve IV. C, fyzika v VI. A a VI. B). Školní řád byl projednán a schválen pedagogickou radou dne 29. srpna 2003. Je rozšířen o připomínky Školního parlamentu, které vycházejí z Úmluvy o právech dítěte. Zkrácená verze, pro běžnou potřebu žáků a rodičů, je otištěna v žákovské knížce, jejímiž autory jsou pracovníci školy. Dobrou vypovídací hodnotu má Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002 - 2003, chybí pouze povinné údaje o délce praxe pedagogických pracovníků a o výsledcích kontroly provedené Českou školní inspekcí. Ředitel školy má zpracovanou směrnici, v níž jsou uvedeny všechny povinné informace o škole a vedoucích pracovnících; ta je předepsaným způsobem zveřejněna. Informace o průběhu a výsledcích vzdělávání a výchovy žáků získávají rodiče běžnými způsoby. Jsou informováni pomocí žákovských knížek, notýsků, na pravidelných třídních schůzkách a při Dnech otevřených dveří. Rada školy je zřízena, ale od letošního školního roku nezasedá. Další informace ze života školy si zájemci mohou vyhledat na školních webových stránkách. Rodiče jsou předepsaným způsobem a prokazatelně seznamováni s důvody výchovných opatření, která byla uplatněna vůči jejich dětem. K operativnímu předávání informací slouží i Školní parlament, který se schází jednou za měsíc, vydává Závěry z jednání Školního parlamentu, zveřejňuje je na všem přístupné nástěnce, má i svoji e-mailovou adresu.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční.

Systém výchovného poradenství má velmi dobrou úroveň. Výchovná poradkyně vystudovala specializační studium výchovného poradenství a vykonává tuto funkci od roku 2000. Přesto ji vedení školy dosud nezahrnulo do formální organizační struktury odpovídajícím způsobem, potřebné kompetence si vypracovala sama. Ze strany vedení chybí také větší péče o informovanost zákonných zástupců žáků a o službách výchovného poradenství. O existenci výchovné poradkyně a rozsahu jejích služeb se rodiče žáků dovídají pouze při třídních schůzkách, tato informace není součástí webových stránek školy, ani není dostupná ve veřejně přístupných prostorách školy. Poradkyně zpracovala plán práce na školní rok, který zahrnuje veškeré potřebné činnosti, podílí se na vyhledávání žáků, jejichž psychický či sociální vývoj nebo požadavky na vzdělávání vyžadují zvláštní pozornost. Zajišťuje vyšetření a návrhy odborných pracovišť. Spolupracuje s ostatními orgány a institucemi, které se podílejí na překonávání problémů při výchově žáků. Její konkrétní činnosti zasahují do oblastí péče o zdravotně postižené žáky, integrace těchto žáků do školy, metodického a organizačního zajištění podmínek pro vzdělávání žáků se specifickými poruchami učení, profesního poradenství pro vycházející žáky a jejich rodiče, řešení problémů mezi školou a rodinou. V letošním školním roce vykazala škola celkem 85 žáků, kteří splnili podmínky pro integraci do základní školy. Všichni tito žáci mají pro letošní školní rok platné odborné posudky a byly pro ně vypracovány kvalitní individuálně vzdělávací plány, s nimiž byli podrobně seznámeni rodiče. Plány jsou pololetně vyhodnocovány. Osou péče o tyto žáky jsou ambulantní návštěvy čtení a psaní, které vedou odborně proškolené učitelky. V oblasti profesionální orientace žáků se organizují schůzky s rodiči, spolupracuje se s úřadem práce a s tímto pracovištěm je žákům zprostředkováván kontakt. Pro styk s veřejností má výchovná poradkyně vyhrazeny dvě

hodiny týdně. Její činnost je přehledným způsobem dokladována. Důvěrné informace o žácích jsou uloženy tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití. Spolupracuje s preventistkou, v jejíž kompetenci je prevence patologických jevů. Pro tuto oblast je vypracován školní program dobré úrovně.

Kvalitně propracovaný systém výchovného poradenství má pozitivní vliv na úroveň výchovně-vzdělávacího procesu.

Ředitel školy má stanoveny ukazatele kvality práce jednotlivých pedagogických pracovníků, systémově však sebeevaluace prováděna není. Kvalitu pedagogické práce se snaží zjišťovat především hospitační činností, kontrolou písemností apod.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyku a matematice v prvním až pátém ročníku

Výuka byla posuzována na základě 11 zhlédnutých hodin – šesti hodin českého jazyka a pěti hodin matematiky; šest hodin bylo vedeno kvalifikovanými učitelkami, pět hodin učitelkami bez odborné a pedagogické příslušnosti. Hospitace proběhly ve všech ročnících. Zjištění, že pět učitelek absolvovalo pouze střední vzdělání, nemělo vliv na věcnou a odbornou správnost výuky.

Výuka probíhala ve velmi příjemných, esteticky vyzdobených a účelně vybavených kmenových třídách. Přestože se téměř v každé třídě nacházel radiomagnetofon s CD přehrávačem, byl využit pouze jednou, a to k psychorelaxační činnosti žáků. Jiná audiovizuální technika použita nebyla. Výuková aktivita třídního kruhu byla v jedné hodině realizována na koberci, jednou na podložkách před tabulí. Učitelky vhodně pracovaly s vybranými učebnicemi a pracovními sešity, žáci měli možnost využívat didaktické tabule, které byly umístěny ve všech třídách.

Hodiny měly pevnou stavbu, ve většině hospitovaných hodin učitelky pracovaly převážně frontálně, pro rozvoj spolupráce mezi žáky byla zařazena i skupinová práce, práce ve dvojici, práce s chybou, soutěž, zařazeny byly prvky problémového vyučování. Běžně využívaly předem připravenou tabuli, kartičky vlastní výroby k činnostnímu učení a nakopírovaný materiál. Při individuálních aktivitách žáci pracovali se školními sešity; v několika případech chyběla důsledná kontrola úrovně písemného projevu. K relaxaci byly využity prvky hudební a tělesné výchovy. Třídy byla většinou větrané. Ne vždy byla nesprávná poloha těla dítěte při psaní korigována.

Komunikace byla bezproblémová, atmosféra při vyučování přátelská, osobnost dítěte byla respektována. Žáci byli vedeni k samostatnému projevu s možností vyjádření vlastního názoru. Ve dvou případech se plně nedařilo dodržování dohodnutých pravidel chování a jednání.

Žáci byli připraveni na výuku velmi pěknou úvodní motivací - písni, hrou na klavír, na flétnu, matematickou básní, hádankami, rébusem, pohádkou, osobním dopisem. Průběžně byli motivováni převládajícím pozitivním hodnocením.

V žádné hodině nechybělo závěrečné shrnutí a zhodnocení. Důraz byl kladen na analýzu pozitiv a negativ, kdy žáci byli vedeni k aktivnímu rozboru svých výsledků vzdělávání a výchovy. V několika namátkově kontrolovaných žákovských knížkách dětí čtvrtého a pátého ročníku bylo zapsáno dostatečné množství známek.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyku a matematice v prvním až pátém ročníku byly hodnoceny velmi dobře.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyku v šestém až devátém ročníku

V průběhu inspekce bylo sledováno šest hodin českého jazyka v šestém až osmém ročníku; učitelka devátého ročníku nebyla přítomna. Ve všech třídách sedmého až devátého ročníku se českému jazyku vyučuje v rozsahu pěti hodin týdně (navíc jedna hodina v osmém ročníku se dělí), pouze v šestém ročníku se vyučují čtyři hodiny. Učitelé mají vypracovány časově-tematické plány. Vzdělávací cíle jednotlivých hospitovaných hodin byly reálně stanoveny, nové učivo navazovalo vždy na předcházející. Aktuální příprava na sledované hodiny byla pečlivá, přesto byly zaznamenány nedostatky zejména v bezprostředním plánování výuky – v polovině ze šesti hodin vedla snaha po maximálním předání informací k časové tísní a tím i k improvizaci v závěru hodiny. Postrádáno bylo i plánování vhodné motivace v úvodu vyučovací jednotky, kdy cíl hodiny nebyl vždy zřetelně sdělen. Probírané učivo navazovalo vždy na předcházející.

Předmětu vyučují v šestém až devátém ročníku čtyři učitelky a učitelé – dvě odborně a pedagogicky způsobilé (obě byly v době inspekce nepřítomny), jeden učitel vystudoval speciální pedagogiku, zbývající učitelka nesplňuje kvalifikační podmínky vzhledem k středoškolskému vzdělání. Věcná a odborná správnost výuky byla dodržena.

Prostorné učebny (s výjimkou knihovny nebyla ani jedna alespoň částečně přizpůsobena k výuce českého jazyka) jsou vybavené starším nábytkem. Chybějící odborná pracovní českého jazyka a vybavení knihovny již byly zmíněny v kapitole Hodnocení materiálně-technických podmínek výuky. Z didaktických pomůcek byly využívány jen učebnice, sešity, tabule a pracovní listy. Ani v jedné hodině nebyla použita audiovizuální technika, ani v jedné se nepracovalo s informačními zdroji, jakými jsou např. Pravidla českého pravopisu, slovníky apod. Část hodiny ve třídě VII. B proběhla na počítačích v pracovně informatiky.

V hospitovaných hodinách převládala frontální práce, efektivní práce ve dvojicích byla uplatněna jen ve dvou hodinách. Individuální přístup k žákům a kvalitativně i kvantitativně diferencované úkoly, zadávané např. dětem se specifickými poruchami učení, byly zaznamenány jen v hodině mluvnice v osmém ročníku. Mezipředmětovými vztahy zaujaly dvě hodiny – obě v osmém ročníku, naopak hodině slohu v VI. A chyběl především systém, organizace výuky. V oblasti dodržování psychohygienických zásad byla postrádána důsledná kontrola správného držení těla dětí při psaní. Osobní tempo žáků bylo respektováno, relaxace nebo činnosti na uvolnění však byly zařazeny zřídka.

Úvodní motivace nebyla výrazná - vzdělávací cíl byl však sdělen, třebas jen stručně. Průběžná motivace (různé soutěže, bodování apod.) se neobjevovala, časté byly pouze pochvaly. Pozitivem je naopak pořádání různých akcí, jakými jsou např. zájezdy do divadel v rámci Klubu mladého diváka, činnost školní knihovny, účast dětí na kulturních akcích pořádaných školou apod., organizace recitačních soutěží, zejména však časté projektové vyučování (např. Noc s Andersenem, pořádaná ve spolupráci s městskou knihovnou).

Atmosféra při vyučování byla přátelská, zejména v sedmém a osmém ročníku. Kvalitní interakce učitel-žák chyběla především v hodinách šestého ročníku – příliš dominující role učitelky a malé vytížení dětí v průběhu hodiny vedly k malé koncentraci žáků na výuku. Komunikativní dovednosti dětí měly rozdílnou kvalitu; způsob komunikace ze strany vyučujících, tj. položení tzv. zjišťovací otázky, na niž lze odpovědět „ano“ či „ne“, nedává žákům možnost vyjádřit svůj názor. Obecná čeština žáků byla často tolerována, občas zazněla i z úst vyučujících.

V hospitovaných hodinách byly děti hodnoceny jen slovně, sebehodnocení vlastní činnosti žáky samotnými se neobjevilo ani v jedné hodině. Závěrečné zhodnocení v poslední fázi výuky nebylo samozřejmostí už vzhledem k zmíněné časové tísní. Počet známek v kontrolovaných žákovských knížkách - nejméně 13, nejvíce 20 - dostatečně informuje rodiče. V jednom případě byl počet zapsaných známek nedostatečný – pouze sedm. Ve

strukturu známek však převládá především klasifikace mluvnice, zbývající dvě složky (literatura, sloh) jsou zastoupeny podstatně méně.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyku byly dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v německém jazyku

Hospitace proběhly v sedmi hodinách německého jazyka ve všech ročnících s výjimkou sedmého, neboť učitelka tohoto ročníku chyběla. Předmětu se vyučuje v rozsahu povinných tří hodin týdně ve všech třídách čtvrtého až devátého ročníku. Dlouhodobé plánování je realizováno formou časově-tematických plánů jednotlivých učitelů, jež jsou sladěny s osnovami a používanou jednotnou řadou učebnic. Vzdělávací cíle hospitovaných hodin byly reálně stanoveny. V bezprostředním plánování se však ve většině hodin vyskytl jeden nedostatek - snaha po maximálním předání informací vedla k zasahování výuky do přestávky. Probírané učivo navazovalo vždy na předcházející, příprava na vyučování byla viditelná.

Výuka německého jazyka je zajištěna pěti vyučujícími. Čtyři učitelky jsou způsobilé k výuce jiných předmětů (všechny však absolvovaly různé kurzy německého jazyka), jeden učitel je zcela nekvalifikován; v současné době studuje vysokou školu, nikoli však specializaci německý jazyk. Věcnou a odbornou správnost výuky tento fakt nijak významně neovlivnil.

Předmětu se vyučovalo převážně v kmenových učebnách, v nichž jazyk a německy mluvící země postrádaly propagaci. Jedna hodina proběhla v podnětném prostředí knihovny, jež slouží jako vzdělávací centrum, druhá v pracovně informatiky – celkem 18 počítačů s programy na výuku německého jazyka umožňuje efektivní výuku, neboť maximální počet žáků ve skupině je 13. Kladem bylo využití magnetofonu ve třech hodinách, rovněž výuka se sluchátky u počítačů umožňuje poslech textu v originálním znění. S běžnými didaktickými pomůckami (učebnice, sešity, pracovní listy, obrázky, kartičky apod.) se pracovalo v každé hodině, učebnic jednotné řady je dostatek. Postrádány byly tzv. informační zdroje, jakými jsou slovníky (byly částečně využity pouze v jedné hodině), německy psané časopisy či další materiály.

V hospitovaných hodinách převládala frontální práce, nejefektivnější způsob výuky byl uplatněn v hodině v šestém ročníku – kombinace klasické výuky s využitím počítačů byla efektivní. Zajímavými formami a metodami (především názorností a prvky dramatické výchovy), se vyznačovaly též obě hodiny na prvním stupni. Individuální přístup k žákům a kvalitativně i kvantitativně diferencované úkoly, zadávané např. dětem se specifickými poruchami učení, byly viditelné jen ve zmíněných hodinách. V obou nejvyšších ročnících pak chvályhodná učitelova snaha pracovat individuálně se slabšími žáky, aniž by byla zajištěna diferencovaná výuka, vedla k malému vytížení lepších žáků a tím i menší efektivitě vzdělávání. V oblasti dodržování psychohygienických zásad chyběla pravidelná důsledná kontrola správného držení těla dětí při psaní. Vyučující respektovali osobní tempo žáků. Pozitivem byla též vyváženost mezi psaným a mluveným slovem.

Menší motivace byla ovlivněna např. jen stručně naznačeným cílem v úvodu hodiny (význam vyučovaného tématu byl méně zdůrazňován) či menší názorností výuky. Aktivnější práci žáků se vyznačovaly hodiny v nižších ročnících (mj. i díky pestřejší skladbě vyučovací jednotky); motivující byla zejména práce na počítačích.

Interakce a komunikace měly různorodou úroveň, lepší v nižších ročnících. Pozitivní byla permanentní snaha vyučujících o správnou výslovnost a verbální projev dětí. Rozvoji jejich komunikativních dovedností byl věnován čas i prostor, ne vždy jej ale žáci využili k souvislejšímu a plynulejšímu projevu.

K hodnocení žáků sloužily tradiční postupy, nejvíce pochvala a slovní zhodnocení. Klasifikace se neobjevila ani v jedné hodině, přesto počet zapsaných známek za první pololetí v 11 kontrolovaných žákovských knížkách se pohyboval v rozpětí 10 – 23. Kladem je např.

pozitivně hodnocená práce dvou žáků čtvrtého ročníku se specifickými poruchami učení (mj. časté pochvaly) a jednoho žáka pátého ročníku – cizího státního příslušníka. V závěru vyučovacích jednotek chybělo vzhledem k časové tísní celkové závěrečné zhodnocení práce žáků. Sebehodnocení vlastní práce žáky samotnými nebylo zaznamenáno ani v jedné hodině.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v německém jazyku byly hodnoceny jako dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice (v šestém až devátém ročníku) a fyzice

Dlouhodobé plánování obou předmětů je realizováno formou tematických plánů, které zařazují jednotlivé učební celky do ročníků a v rámci jednoho školního roku do měsíců. Tento způsob plánování je bezproblémový v matematice. Ve fyzice došlo v průběhu docházky žáků na druhý stupeň ke změnám učebních plánů. Fyzika se dlouhodobě vyučovala v šestém, sedmém a devátém ročníku ve dvouhodinové dotaci a v jednoduhodinové dotaci v osmém ročníku. Podle toho byly rozděleny tematické celky do ročníků. Letos byla v osmém ročníku doplněna další hodina předmětu matematicko-fyzikální praktika, který je povinným předmětem pro všechny žáky. Podle obsahu tematického plánu, podle zápisů v třídních knihách a podle průběhu sledované vyučovací hodiny jsou tato praktika (dále MFP) vlastně druhou hodinou fyziky. Negativní zkušenosti s organizací tohoto předmětu jsou zaznamenány i v zápisech z jednání předmětové komise. Se žáky jednotlivých ročníků jsou nyní probírány v plném rozsahu všechny celky, které obsahují zvolené učebnice fyziky. Disponibilní hodina, kterou byla fyzika posílena, neplní záměry metodického pokynu Rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání o dvě vyučovací hodiny. Obsah výuky fyziky a matematicko-fyzikálních praktik přináší nárůst zátěže na žáky, protože další hodina je použita především pro zvyšování poznatkové části učiva a jen minimálně přispívá k rozvoji dovedností a dalších kompetencí. Přestože obsah hodin matematicko-fyzikálních praktik se od obsahu předmětu fyzika prakticky neliší, jsou žáci nelogicky klasifikováni dvakrát.

Při inspekci byla výuka sledována celkem v osmi vyučovacích hodinách matematiky (zahrnuty byly i hodiny MFP a volitelného semináře z matematiky) a v pěti hodinách fyziky (zahrnuta byla i hodina MFP), ve všech ročnících a u všech vyučujících. Cíle hodin byly stanoveny, navazovaly na učivo dříve probírané, vycházely z osnov realizovaného vzdělávacího programu. Aktuální příprava na sledované hodiny byla u jednotlivých učitelek rozdílná, někdy se chybně omezila jen na pouhý obsah učiva, ve fyzice vycházela vždy z obsahu příslušného článku v učebnici, což podporuje domněnku, že učebnice je užívána jako základní didaktický materiál a odvíjí se od ní obsah a rozsah výuky.

Do práce dvou učitelek matematiky a jedné učitelky fyziky se negativně promítla krátká pedagogická praxe a malá didaktická zkušenost, popř. chybějící pedagogická způsobilost. V jejich hodinách byly zaznamenány nedostatky v odborné terminologii, v metodice výkladu nové látky, v nižší úrovni motivace, v hodnocení žáků, zpětné vazbě, v komunikaci se žáky a interakci.

Výuka matematiky a fyziky probíhala bez zásadnější podpory didaktické techniky. Žáci v některých hodinách používali elektronické kalkulátory. Informačním zdrojem při výuce byly nástěnné tabule v některých třídách. K výuce sloužily učebnice (žáci druhého stupně vhodně používají jedinou autorskou řadu pro matematiku i pro fyziku). Při fyzice byly opakovaně používány demonstrační pomůcky. Učitelky zařazovaly a metodicky správně prováděly demonstrační pokusy. Žákům chyběly matematicko-fyzikální tabulky, škola nezajistila jejich dostatečný počet. Tabulky se tak pro žáky této školy dosud nestaly běžně užívanou a dostupnou informativní pomůckou, o kterou se žák může kdykoliv opřít, tzn. i při domácí přípravě.

Základní metodou, která převládala ve všech vyučovacích hodinách obou předmětů, byla frontální výuka. Zhruba polovina vyučovacích hodin se vymkla zaběhnutému stereotypu tím, že frontální práce byla organizována efektivně, byla doplněna samostatnou prací žáků, účinnou zpětnou vazbou, diskusí o výsledcích či pozorovaných jevech, zařazením párového učení. Ve zbývajících hodinách však byla frontální výuka vedena neefektivně, učitelka či žák pracovali u tabule (žáci mnohdy i bez komentáře), ostatní žáci práci sledovali a z tabule opisovali. Tento způsob práce žáky odsoudil k pasivní účasti v hodině. Ve dvou hodinách byla navíc výuka příliš teoretická, žáci slovně popisovali, jaký postup by používali při nějakém výpočtu či činnosti, místo aby výpočet či činnost prakticky prováděli a zdůvodňovali. Jednotné tempo výuky přizpůsobené průměru, diskriminovalo nadané a rychlé žáky i pomalé či méně nadané žáky. Vnitřní diferenciací byla použita jen ve třech hodinách a projevila se zadáním dalších doplňujících úkolů. V pěti hodinách byl zaznamenán dobrý individuální přístup k žákům, kteří potřebovali radu a pomoc učitelky.

S motivací pracovali vyučující různě – velmi dobře i zanedbatelně. Úroveň motivace ovlivnily nejvíce osobní zkušenosti jednotlivých vyučujících a zvolené metody práce. Málo zdůrazňován byl význam probíraného učiva pro běžný život, promyšleně na význam upozornily pouze dvě učitelky. Obsah učiva posloužil k motivaci spíše v hodinách fyziky. Aktivovat žáky se lépe dařilo v nižších ročnících. Ve vyšších ročnících převládala při sledovaných hodinách spíše pasivita a nezájem. Obojí se promítlo do méně příznivé bipolární interakce mezi učitelkou a žáky, do projevů nekázně, netolerantnosti. Někteří žáci neuměli přiměřeně vyjádřit svůj názor, argumentovat v jeho prospěch. Vyjadřovali se jednoduše, kuse, často odpovídali jedním slovem či holou větou.

K hodnocení žáků sloužily učitelkám tradiční postupy, ve fyzice ústní zkoušení a klasifikace (byla přiměřená výkonu žáka), v matematice (podle záznamů v žákovských knížkách) převládá klasifikace hromadných písemných prací. Ve fyzice byla prověřována zejména teorie, nebyly zkoušeny a hodnoceny dovednosti. Čtyři učitelky pravidelně a průběžně používaly slovní hodnocení. Závěr vyučovacích hodin většinou sloužil k celkovému zhodnocení práce žáků v celé vyučovací hodině. V polovině hodin bylo toto hodnocení konkrétní a přínosné, ve zbývajících hodinách bylo jen formálním obecným náznakem. Učitelky celkem pravidelně opravují a hodnotí sešity žáků. Na rozdíl od školních sešitů, které si žáci vedou převážně „ukázkově“, je úroveň tzv. cvičných sešitů velmi špatná, a to i s přihlédnutím k tomu, že se jedná o sešity, do kterých si žáci řešení pouze zkouší a procvičují si do nich probranou látku.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětech matematika a fyzika byly dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v bloku předmětů přírodopis, přírodověda, seminář z přírodopisu

Hospitováno bylo ve třinácti hodinách (osmkrát přírodopis, dvakrát přírodověda, třikrát seminář z přírodopisu). Výuku přírodovědy ve třídě IV. A vedla učitelka se středoškolským vzděláním. Negativně se tato skutečnost projevila pouze částečně, konkrétně v nižší efektivitě jí zvolené organizace vyučovací jednotky. V ostatních navštívených hodinách učili plně kvalifikovaní pedagogové. Dvě učitelky přírodovědy – jedna nekvalifikovaná (vyučuje v obou pátých třídách) a jedna bez pedagogické způsobilosti (třída IV. B) – z důvodu nemoci chyběly; kvalita jimi zajištěné výuky sledovaného předmětu tak nemohla být posouzena.

Návaznost předkládaného učiva na předcházející tematický celek učitelé respektovali. Deklarované cíle výuky se vyznačovaly přiměřeností a akceptací aktuální úrovně žáků. Bezprostřední příprava vyučujících na vyučovací jednotku byla zodpovědná, s akcentem na zajištění názornosti výuky.

Zásadu názornosti dodrželi učitelé ve všech sledovaných hodinách. Aktivně využívali škálu pomůcek - mj. nástěnné obrazy, vzorky přírodnin, nakopírované materiály, učebnici i tabuli. Ve dvou hodinách žáci připravovali rostlinné preparáty a poté mikroskopovali (vyučujícím byl využit i videomikroskop). Celkem třikrát zpestřila žákům učivo zařazená videosekvence, stejně jako projekce diasmíků. Neefektivně bylo pracováno se vzorkem zeminy při provádění důkazu na obsah vzduchu v půdě.

Organizování činností žáků v navštívených vyučovacích jednotkách probíhalo standardním způsobem. Vyučující volili obdobné schéma členění hodiny s úvodním, zpravidla frontálním zopakováním staršího učiva, navazujícím výkladem nové látky prováděným střídavě metodou řízeného rozhovoru (za výrazné participace žáků při jejím vyvozování) a aktivním skupinovým vyhledáváním, zjišťováním či porovnáváním samotnými žáky a následným hromadným procvičením a upevněním učiva. Činnostní výuka výrazně převažovala. Opakovaně, formou samostatného řešení úkolů, byly využity prvky individuální výuky. V jedné hodině přírodopisu a ve dvou hodinách přírodopisného semináře, pojatých jako laboratorní práce, si žáci, po úvodní učitelově instruktáži, prakticky osvojovali zásady přípravy preparátů a poté i správnou techniku mikroskopování při jejich pozorování a popisu. Jen ve dvou případech byly zaznamenány nedostatky v členění vyučovací jednotky, resp. v časovém rozvržení jednotlivých kroků. Psychohygienu výuky učitelé většinou respektovali, zjištěné drobnější nedostatky se týkaly relaxačních prvků, které nezřídka absentovaly.

V úvodu hodiny se vyučující snažili žáky motivovat oznámením cílů hodiny. Vhodně dále využili např. práci v kruhu, text písně se vztahem k učivu, zážitky žáků z exkurze v ZOO nebo soutěž. Zájem o předmět průběžně udržovali pochvalami, vyhodnocováním dílčích činností, zařazováním problémových otázek, poskytováním prostoru k dotazům žáků, využitím jejich zkušeností a častou prezentací nejrůznějších zajímavostí (včetně žakovských referátů). Pouze menšinově učitelé zařazovali mezipředmětové vazby či práci s chybou.

K základním atributům interakce a komunikace mezi vyučujícími a žáky patřily partnerský vztah, vzájemné respektování a vstřícnost, výchova k toleranci. Oboustranná akceptace dohodnutých pravidel komunikace byla, až na dvě výjimky, samozřejmostí. Učitelé trpělivě poskytovali žákům dostatečný prostor k souvislejšímu vyjadřování i k dotazům. Jejich projev byl fundovaný, kultivovaný a přirozený. Schopností zaujmout, udržet zájem a pozornost, i smyslem pro humor získal u žáků přirozenou autoritu učitel přírodopisu.

Namátkovou kontrolou žakovských knížek byla zjištěna, až na výjimku, dostačující četnost známek s vypovídajícím zápisem o obsahu zkoušeného učiva. Vyučující uplatňují princip pozitivního hodnocení výkonů žáků. Registrováno bylo ústní i písemné ověřování vědomostí. Závěrečné stručné zhodnocení činnosti žáků bylo většinou zařazeno, ve třech hodinách dostali prostor k sebehodnocení i sami žáci.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve sledované skupině předmětů byly velmi dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

V tomto školním roce využila škola k zjišťování výsledku vzdělávání celostátně používané testy Scio, zatím pouze ve všech třech třídách devátého ročníku. Testovány byly dva předměty (český jazyk a matematika) a tzv. obecné studijní předpoklady. Ve všech případech se žáci školy umístili na konci první poloviny v rámci všech testovaných škol, tedy mírně nad celostátním průměrem. Další zjišťování vědomostí probíhá v průběhu školního roku formou různých prověrek, zadávaných především vyučujícími českého jazyka a matematiky (většinou čtvrtletně) či vedením školy.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy byly celkově hodnoceny jako dobré.

TEMATICKÁ ZJIŠTĚNÍ

V rámci inspekční činnosti byla provedena tematicky zaměřená inspekce Výuka německého jazyka v základních a středních školách. Jejím cílem bylo podat informace o stavu výuky německého jazyka, resp. zjistit postup škol při zařazování žáků do výuky německého jazyka, zhodnotit personální a materiální podmínky výuky, zhodnotit průběh a výsledky vzdělávání v německém jazyku. Souhrnné výsledky tematicky zaměřené inspekce budou publikovány ve zvláštní zprávě České školní inspekce.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Údaje, uvedené ve Zřizovací listině Základní školy Úvaly, okres Praha-východ, ze dne 17. května 2001 (ev. číslo 6) a v Rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení (čj. 31 318/03-21) ze dne 7. ledna 2004, jsou v souladu.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení (čj. 31 318/03-21) ze dne 7. ledna 2004
2. Zřizovací listina školy vydaná Městem Úvaly dne 17. května 2001 (ev. číslo 6)
3. Učební plán Základní školy 1. – 9. ročníku, školní rok 2003/2004 s platností od 1. září 2003
4. Personální dokumentace učitelů sledovaných předmětů
5. Výkaz Škol (MŠMT) V 3-01 o základní škole
6. Výroční zpráva o činnosti školy – školní rok 2002 – 2003
7. Inspekční zpráva Základní školy Úvaly ze dne 16. dubna 1999, čj. 033 080/99-2712
8. Informační bulletin Základní školy Úvaly
9. Vnitřní řád školy, platný od 1. září 2003, bez uvedení čj.
10. Provozní řád Základní školy Úvaly platný od 1. září 2003, bez uvedení čj.
11. Organizační řád školy platný od 1. září 2003, bez uvedení čj.
12. Koncepce rozvoje Základní školy Úvaly ve školním roce 2003 – 2004, bez uvedení čj.
13. Organizace školního roku 2003 – 2004 na Základní škole Úvaly, bez uvedení čj.
14. Plán činnosti ředitele školy pro školní rok 2003-2004, bez uvedení data a čj.
15. Týdenní plán na 10. týden od 1. března do 5. března 2004, bez uvedení data a čj.
16. Zápisy z jednání pedagogické rady ve školním roce 2002/2003 a 2003/2004
17. Usnesení pedagogické rady ze dne 16. února 2004
18. Podkladová inspekční dokumentace
19. Dotazník pro ředitele před inspekcí
20. Rozvrhy hodin ve školním roce 2003/2004 (tříd i učitelů)
21. Třídní knihy všech tříd ze školního roku 2002/2003 a 2003/2004
22. Třídní výkazy
23. Záznamy z hospitace, používané ředitelem školy ve školním roce 2002/2003
24. Zpráva výchovného poradce za školní rok 2002-2003 (součást výroční zprávy)

25. Plán výchovného poradce pro školní rok 2003-2004
26. Činnosti a kompetence výchovného poradce
27. Seznam integrovaných žáků v roce 2003/2004 (stav k 1. únoru 2004), bez čj.
28. Seznam učebnic a didaktických pomůcek pro nápravu specifických poruch učení
29. Zápisy z jednání žákovského parlamentu
30. Dokument Předmětové komise a metodické sdružení od 1. února 2004
31. Zápisy z jednání předmětové komise ČJ ze dne 22. ledna 2004
32. Zápisy z jednání předmětových komisí matematiky a fyziky
33. Tematické plány matematiky a fyziky
34. Vyúčtování prostředků na vzdělávání pedagogických pracovníků v roce 2002
35. Vyúčtování prostředků na vzdělávání pedagogických pracovníků v roce 2003
36. Školní časopis č. 1 z podzimu 2003
37. Žákovské knížky dvaceti dětí druhého až devátého ročníku

ZÁVĚR

Pedagogický sbor je stabilizován. Pozitivem je vysoké procento mladých učitelů a učitelek (20 z celkových 35 pedagogických pracovníků má praxi kratší 10 let) a jejich další vzdělávání, systematicky podporované vedením školy a orientované na předem stanovené priority (specifické poruchy učení, rámcový vzdělávací program atd.). Negativem je chybějící odborná a pedagogická způsobilost u osmi učitelek prvního stupně; hodnocení kvality výuky pracovníky ČŠI je však v kontrastu s tímto stavem. Organizace provozu školy a její řízení jsou hodnoceny jako účelné a funkční. Personální zajištění výchovy a vzdělávání má velmi dobrou úroveň.

Vybavení školy se zlepšuje díky postupnému vybavování počítačovou a audiovizuální technikou; v jejím využívání ze strany učitelů jsou však velké rezervy. Na druhém stupni chybějí některé odborné pracovny, zejména jazyků a matematiky; situace na prvním stupni je v tomto ohledu lepší. Materiálně-technické podmínky jsou hodnoceny jako dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou posuzovány především na základě 50 zhlédnutých hodin. Výuka českého jazyka na druhém stupni, německého jazyka a skupiny přírodovědných předmětů (matematika na druhém stupni a fyzika) byla hodnocena jako dobrá, blok přírodovědných předmětů (přírodopis, seminář z přírodopisu a přírodověda) jako velmi dobrý; velmi dobře byla hodnocena i výuka českého jazyka a matematiky na prvním stupni. V obou posledně jmenovaných předmětech nebyly ve školním roce 2002/2003 dodrženy platné učební osnovy - v českém jazyku ve třetím ročníku, v matematice ve druhém a čtvrtém ročníku. Celkově jsou průběh a výsledky vzdělávání a výchovy hodnoceny jako dobré.

Srovnání s poslední inspekcí v roce 1999 ukazuje, že řízení školy (resp. personální podmínky výchovně-vzdělávací činnosti) si udržuje velmi dobrou úroveň, rovněž průběh a výsledky vzdělávání a výchovy včetně materiálně-technických podmínek se vesměs shodují.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. František Kvasnička	F. Kvasnička v.r.
Členové týmu	Mgr. Zdeňka Fadrná	Z. Fadrná v.r.
	Mgr. Ivana Ullmannová	I. Ullmannová v.r.
	Ing. Jaroslav Kindl	J. Kindl v.r.

V Mladé Boleslavi dne 30. března 2004

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 15. dubna 2004

Razítko

Ředitel školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
František Smolík, ředitel	F. Smolík v.r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekce do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, tř. V. Klementa 467, 293 01 Mladá Boleslav. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad – odbor školství	2004-04-07	c4 1096/04-2161
Město Úvaly	2004-05-07	c4 1095/04-2161
Rada školy	Je zřízena, v současnosti však není funkční	

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
29. 4. 2004	c4-1099/04-2161	Připomínky byly podány.